

Μια διαφορετική

καλοκαιρινή

«κατασκίνηση»

Μετά από μια δημιουργική χρονιά με τον θεατρικό όμιλο του σχολείου μας σε συνεργασία με το Εθνικό Θέατρο, μας δόθηκε η ευκαιρία να ζήσουμε μια απίστευτη καλοκαιρινή εμπειρία. Το «Θέατρο στο νέο σχολείο» επέκτεινε τα όριά του και εκτός της σχολικής χρονιάς. Έτσι, μας δόθηκε η ευκαιρία για μια εβδομάδα του Ιουλίου, μαζί με άλλα παιδιά της Ελλάδας, να παρευρεθούμε στην κεντρική σκηνή του Εθνικού Θεάτρου, ώστε να συμμετέχουμε σε μια καλοκαιρινή κατασκίνηση. Επιλέχτηκαν παιδιά από σχολεία που συνεργάστηκαν μαζί τους ύστερα από δήλωσή τους.

Περιμένοντας τις υπεύθυνες του προγράμματος να ανοίξουν την απλή και ταπεινή πλαϊνή πόρτα του Εθνικού Θεάτρου δεν γνωρίζαμε τι μας περιμένει. Όταν μας κάλεσαν, ανεβήκαμε μια ξύλινη σκάλα που μας οδήγησε σε ένα τεράστιο αγωνιώδες ερώτημα: «Πού πηγαίνουμε;». Κανείς δεν ήξερε πού πηγαίναμε, ενώ οι ψίθυροι όλων για το άγνωστο κορύφωνε την αγωνία. Το επόμενο πράγμα που θα βλέπαμε ήταν η κόκκινη αυλαία του Εθνικού. Πολλοί έχουν δει αυτή την αυλαία περιμένοντάς την να ανοίξει, για να παρακολουθήσουν μια θεατρική παράσταση, λίγοι όμως την έχουν δει να ανοίγει προκειμένου να παίξουν.

Πλέον ανήκουμε και εμείς σε αυτούς!

Ξεκινώντας το ταξίδι αυτό, το πρώτο πράγμα που χρειαζόταν να γίνει ήταν να γνωρίσουμε τον χώρο, την ιστορία του και τα βασιλικά θεωρεία μέχρι και τις αίθουσες προβών. Η ξεναγός μάς μίλησε για όσα έπρεπε να γνωρίζουμε για τον χώρο που θα μας φιλοξενούσε τις επόμενες μέρες, ενώ οι παρέες είχαν ήδη αρχίσει να δημιουργούνται. Και κάπως έτσι η πρώτη μέρα έφτασε στο τέλος της!

Η δεύτερη μέρα διέφερε πολύ από την προηγούμενη. Ενώ την περασμένη γνωρίσαμε τη θεωρητική πλευρά του θεάτρου, ήρθε η ώρα να πάρουμε μια γεύση από την πρακτική μεριά του. Ξεκινήσαμε με μια ενεργοποίηση του σώματος, κάτι που έγινε ρουτίνα για την υπόλοιπη εβδομάδα (ένα μήνυμα προς την κυρία Κατερίνα: τόση γυμναστική δεν έχω ξανακάνει!). Βέβαια, δεν επρόκειτο για μια απλή προθέρμανση, καθώς έπρεπε να συρθούμε στο πάτωμα, να τρέξουμε όλη την σκηνή και όλο αυτό σε

πλήρη συγχρονισμό με άλλα 20 άτομα. Αξίζει να σημειωθεί πως οι εμπυχωτές είχαν ένα ενεργό ρόλο σε όλα τα θεατρικά παιχνίδια και πέρασαν από το ρόλο του απλού συντονιστή στο ρόλο του συμπρωταγωνιστή.

Έπειτα από αυτές τις γενικές οδηγίες, προχωρήσαμε σε μια δικιά μας παράσταση βασισμένη στο γνωστό σε όλους μας έργο του William Shakespeare «Ρωμαίος και Ιουλιέτα». Με τις οδηγίες της Κατερίνας και της Μυρτούς και με την δική μας πινελιά, δημιουργήσαμε μια εναλλακτική παράσταση μισής ώρας. Όλο αυτό δεν έγινε μέσα σε μια μέρα αλλά χρειάστηκαν περίπου 3 μέρες, με 5ωρες πρόβες πολλή υπομονή, δύναμη, δημιουργικότητα και ανυπομονησία για το τελικό αποτέλεσμα.

Στο τέλος της εβδομάδας, την τελευταία μέρα, είχαμε τη δυνατότητα να δούμε και το βεσιτιάριο. Ένας τεράστιος χώρος γεμάτος ρούχα και στολές που έχουν φορεθεί από σπουδαίους ηθοποιούς, όλα σχεδιασμένα από τους καλύτερους. Αργότερα, είχαμε καταφέρει να τελειοποιήσουμε το έργο μας, φέρνοντας μέχρι και τις δικές μας ενδυμασίες. Το αποτέλεσμα μας έκανε να νιώσουμε περηφάνεια

και χαρά. Όταν η μέρα έφτασε στο τέλος της, συνειδητοποιήσαμε πόσο πολύ αγαπάμε το θέατρο και πόσο στενοχωριόμασταν που αυτό το ταξίδι θα έφτανε στο τέλος του. Αποχαιρετιστήκαμε και αγκαλιαστήκαμε, ενώ φωνάξαμε το δικό μας σύνθημα για τελευταία φορά.

Καθ' όλη τη διάρκεια της εβδομάδας επικρατούσε ένα θερμό κλίμα, δημιουργήθηκαν φιλίες και η αγάπη για το θέατρο αυξήθηκε. Όλοι μας ήμασταν πρόθυμοι και έτοιμοι για ό τι και αν μας περίμενε. Άλλωστε, εμπειρίες σαν αυτές σπανίζουν και θεωρούμε τους εαυτούς μας τυχερούς που καταφέραμε και ζήσαμε κάτι τέτοιο. Μπορεί να ήταν μια εξαντλητική εβδομάδα αλλά παραμένει η καλύτερη ολόκληρου του καλοκαιριού!

Τελειώνοντας, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον Θεατρικό Όμιλο του σχολείου μας και τις καθηγήτριες-συντονίστριες του Ομίλου κ. Ζαχαριάδου Σουζάνα και κ. Λιάσκου Κατερίνα για την ευκαιρία που μας έδωσαν να ζήσουμε αυτή την υπέροχη εμπειρία!

Αλεξίου Χριστίνα / Δούλου Αγγελική / Κασιώνης Χρήστος

